

NIEUWSFLASH CORONA**A**RT 15

Mensen die innige knuffels van vrienden en familie moeten missen in coronatijden vinden misschien soelaas in dit werk van ERNESTO NETO (1964). Deze Braziliaanse kunstenaar is bekend om zijn immersieve installaties. Deze zijn vaak groot en zacht. Ze bestaan uit biomorfische sculpturen, gemaakt van wit, elastisch materiaal en gevuld met piepschuim korrels, incidenteel met toevoeging van aromatische kruiden. De sculpturen zijn opgesteld zodat de toeschouwer ze kan manipuleren en zo zintuiglijk geprikkeld wordt. De beelden kunnen worden beschouwd als de expressie van traditionele abstracte vormen. Maar, dankzij hun interactie met de kijker, werken ze op een ander niveau.

Kunsthistoricus Peter Jonnaert

NIEUWSFLASH CORONA **ART** 16

EDWARD HOPPER (1882-1967) wist de ruimtelijke afstand tussen mensen heel goed te schilderen. Op 'Zomer in de stad' (1932) zit een vrouw in een dun nachthemdje op de rand van een bed, waarop een naakte man ligt met het gezicht naar beneden gekeerd. Heeft ze na de liefdesdaad iets aangetrokken? Of heeft hij alles uitgetrokken omdat de New Yorkse hitte hem te veel werd? Zien we het naspel van een vluchtige ontmoeting, of is het een moment uit een saai huwelijk? We weten het niet, en dat is ook de bedoeling. Hoppers vreemde combinatie van voyeurisme - we staren naar binnen - en discretie - hij onthult niet wat de mensen doen of denken - is de essentie van het schilderij. Hij toont ons fragmenten van onoplosbare levens, momenten uit een vertelling met een open einde.

Kunsthistoricus Peter Jonnaert